

BƯỚC CHÂN CON HÃY VỀ THANH THẢN

Ngày 22.04.2001

*“Ta vẫn còn đến đi thông dong
Có không còn mất chẳng bấn khoăn
Bước chân con hãy về thanh thản
Không tròn không khuyết một vàng trắng”*

“Bước chân con hãy về thanh thản” – đây là sự thực tập của con, của các con. Nguyên tắc chỉ đạo cho sự thực tập này nằm gọn trong chữ VỀ. Về ở đây là không còn đi lang thang tìm kiếm. Về ở đây nghĩa là đã thấy được con đường của mình. Về đây là về nhà (back at your true home), về với hải đảo tự thân, về với bản tính chân thật của mình. Về đây là về với Tổ tiên, về với đất nước, về với cha mẹ, về với Thầy, về với chánh pháp, về với Tăng thân. Nơi chốn quê hương có tình nghĩa, có sự ấm áp và an lạc. Về đây cũng có nghĩa là về với con cháu của chính con. Nếu mình không về với con cháu thì con cháu sẽ bơ vơ biết bao, và chính mình cũng còn bơ vơ. Con hãy đọc chương nói về vua Trần Thái Tông trong sách Việt Nam Phật Giáo Sử Luận tập 1. Vua cũng đã từng diễn tả sự thực tập của vua là sự thực tập về nhà.

“Về thanh thản” có nghĩa là con không phải hấp tấp vội vã, bởi vì theo pháp môn tu tập của chúng ta, mỗi bước chân đều có thể đưa ta trở về. Chỉ cần một bước là ta đã về, đã tới. Vì vậy hai chữ “thanh thản” ở đây cũng rất là quan trọng.

“Ngược dòng chân tính từ lâu, chúng con trôi nổi biên sâu mê..” Hai câu này trong bài Quy Mạng cũng kêu gọi một sự trở về, trở về với chân tính. Với từng bước chân thanh thản, con trở về trong từng giây từng phút. Sự thực tập này đem lại hạnh phúc, an lạc và thanh thoi. Những chất liệu này nuôi dưỡng được con, nuôi dưỡng được chúng, nuôi dưỡng được Thầy, nuôi dưỡng được cha mẹ, Tổ tiên và con cháu.

Sự thực tập của Thầy cũng không khác. “Ta vẫn còn đến đi thông dong”. Chừng nào Thầy còn đến đi thông dong (coming, going, moving around with freedom) thì Thầy vẫn còn là nơi nương tựa cho con, cho các con. Và chừng nào các con vẫn còn trở về với những bước chân thanh thản thì các con vẫn còn là chỗ nương tựa và tiếp nối của Thầy. Và tuy nhìn bề ngoài ta có thể thấy tướng đầy tướng vơi xuất hiện nhưng trong bản chất nội dung thì vàng trắng vẫn là vàng trắng, không bị ý niệm khuyết tròn che lấp. “Không tròn không khuyết một vàng trắng”.

Thầy

(Thầy's Letter, translated by Sister Đăng Nghiêm in 2019)

Coming Going in Freedom

April 22, 2001

*"I am still coming and going in freedom,
Not concerning about being or non-being.
Come back with steps in freedom, beloved children.
Neither full nor eclipsed, it is the same moon."*

"Come back with steps in freedom" - this is your practice. The principle guide for this practice is entirely in the words "coming back." Coming back means no longer wandering or seeking. Coming back means you have seen your path. Coming back means back to your true home, back to your island, back to your true nature. Coming back to the Ancestors, to your homeland, to your parents, to Thầy, to the True Dharma, to the Sangha. Home to love, warmth, peace and joy. Coming back also means back to your children and grandchildren. If you don't come back to them, they will be so lonesome, and you yourselves will be lonesome. The King Trần Thái Tông also shared that his practice was the practice of coming home (Việt Nam Phật Giáo Sử Luận, Book 1)

"Come back with steps in freedom" means that you do not have to hurry, because according to our practice, each step can bring you home. It takes only one step to arrive, to be home. That is why the two words "in freedom" here are also important.

The chant "Repentance and Taking Refuge for Life," include these lines:

*For a long time, we have gone against the stream of our true nature,
floundering in the ocean of sorrows and the river of confusion,
unable to see a way out or a path to our true home.*

These lines in the chant also call you to come back to your true nature. With each step in freedom, you come back each second, each minute. This practice brings about happiness, peace and freedom. These elements can nourish you, the Sangha, Thầy, your parents, your Ancestors, and your descendants.

Thầy' practice is no different. "I am still coming and going in freedom." As long as Thầy is still coming, going, moving around with freedom, Thầy is still a place of refuge for you, for all of you. And as long as you still come back with steps in freedom then you are still a place of refuge and continuing Thầy. And even though the outer appearance may have the sign of fullness or eclipse, but in essence, the moon is still the moon, not obscured by the notions of fullness or eclipse. "Neither full nor eclipsed, it is the same moon."

Lovingly,

Thầy